

Szerkesztési iroda:

uri-utca, Lukács-ház 9. sz. alatt
balra, hová a lap szellemi részét
illető közlemények intézendők.
Bérmintetlen levelek csak ismert
kesekől fogadtatnak el.

Kiadó hivatal:

Béthy Lipót könyvnyomdája, hová
a hirdetések, előfizetési pénzek és
kiadása körüli panaszok bérmintve
intézendők.

ALFÖLD

POLITIKAI NAPILAP.

Előfizetési feltételek:

Helyben:	Videkre:
Egész évre 12 ft.	Egész évre 14 ft.
Fél évre 6 ft.	Fél évre 7 ft.
Negy. évre 3 ft.	Negy. évre 3.50

Hirdetmények díja:

6 hasábos petitsor egyszeri hirdetésnél 6 kr. s minden következőnél 4 kr. Bélyeg-díj külön 30 kr.
Nyit-tér sora 15 kr.

Arad, július hó 7.

(T.) Vannak állami intézmények, melyeket alkotásuk percétől fennállásuk utolsó stadiumáig még azok rokonszenvét is nélkülözik, kik létrejövésük lehetőségetéhez leginkább hozzájárultak, sőt végettük a közérzület ellenszenves áramlata daczára is igen jelentékeny áldozatokat hoztak, mindenképen meggyőződve lévén, hogy hiányuk esetében számos hazai s nemzetközi ügy nem intézhetnének el oly simán s egyenjogú közreműködésünk megvívásával, mint a nem kedvelt, de mégis viszonyaink közt mással nem pótolható fennálló közeggel. A szóban levő ily intézmény: a delegáció.

Ezen az unalomig elcsépeelt s minden oldalról megvitatót, igen nagy jogkörrel felruházott közeg államjogi előnye vagy hátrányairól kárna tartanók csak egy szót is vesztegetni, bennünket csak az érdekel: teljesíti-e a delegáció kötelességét, s kellően érvényt szerez-e határozatainak vagy sem. Erre nézve sajnálattal kell tapasztalnom, hogy a delegáció fennállása óta még egy évben sem lett végrehajtva, mit e testület a közös két államfél anyagi érdekeinek előmozdítására s erősítésére határozott.

Egy magas államhivatalnok van e monarchiának, ki nagyobb ur, mint az összes országgyűlések s delegációk együttvéve: Kuhn közös hadügyminiszter. Ő évről-évre megengedi magának a delegációktól meglehetősen bőkezűséggel megszavazott hadi budgetet jelentékeny összegekkel tullepni, s nincs év, hogy néhány millió frt pótlék ne szükségeltetné az önkéntes és nem alkotmányosan engedélyezett költségeinek fedezésére.

A hatalmas hadügyminiszter, különösen Magyarországgal szemben érzeteli korlátlan önkénykedését, s eddig öccját még arra sem lehetett rábírní, hogy a hadsereg felszereléséből a magyar iparnak is kijutható némi előnyököt megadja, bár delegáció ezt több éven át törvényesen kikötötte. Már évek előtt kötelezve lett volna Kuhn báró a különben is méregdrága hadseregi felszerelést oly vállalkozóknak átadni, kik hazánk iparosaira is tekintettel legyenek s a szükségelt sok százezer rőf posztóból legalább valamikézt magyarországi gyárakból rendeljenek. S mi lett ezen delegationalis határozat eredménye? Az, hogy magyarországi gyárból mai napig még egy rőf sem vétetett!

Az osztrák és magyar delegációknak éveken át anyai hatalmuk s tekintélyük nem volt és nincs a hadügyminiszterium előtt, hogy azt rábírák, miszerint s kene nagy-gyáros ur évenként — igen gyöngédn kifejezve — ne zsaroljon milliókat a mi rovásunkra is, s a mi kissé több a soknál, az állam egyik busásan fizetett szolgálja: a hadügyminiszter évekig daczolni merészel szentesített törvényekkel is, semmibe se veszi a delegációk által ünneplésen hozott határozatokat, miszerint a rendkívüli szükségletek beszerzése a Skene-féle consortium mellőzésevel, a magánipar szabad versenyé utján eszközöltessék, mi által nemcsak néhány millió megtakarították, de a pangóiparis némi lendületet nyernek.

De Skene et comp. több befolyás és tekintéllyel bír a hadügyminiszternél, mint az összes állami képviselők, és mind a rendes, mind a rendkívüli felszerelési szükségletek fedezése említett czégre biztatott, mely a mellett, hogy rosz, még azonfelül igen drága készleteket is szállít.

Kuhn ur ö kegyelmessége különben igen jól teszi, ha teheti, ha rá sem hederít a delegációk és határozataikra; de mit tartunk oly testület önérzete s alkotmányhűségéről, mely a hadügyminiszter ily al-

kotmányellenes, önkénykedő garázdálkodását évről évre türelmesen elnézi s a legszigorubb felelősségre vonással őt meg nem torolja? Mert azcsak nem felelősségre vonás, ha egyik vagy másik delegátus egy interpellatióban szeliden szemére veti ő excjának, hogy miért nem kegyeskedett legalább most az egyszer a delegáció törvényes határozatainak eleget tenni?

E gyöngesség s erélytelenség az, mi a delegáció intézményét népszerűtlenné sőt hátrányossá teszi, s aggodalmat gerjeszt, hogy hol találunk hát biztosítékot a közös ügyek helyes elintézésére nézve, midőn egy osztrák hadügyminiszter évek óta büntetlenül tulleheti magát egy tekintetben souverain testület leglényegesebb határozatain! Pedig e cikkben csak egy-két önkénykedését említettük fel ő excellentiájának, de egy egész cikksorozatra kellene kiterjeszkednünk, ha Ausztria-Magyarország leghatalmasabb urának — mint akinek Kuhn ur bizonyul évek óta — minden iránybani ferde eljárását, a hadsereg reformja körüli végtelen lassúságát s összes elkövetett hibáit akarnók elősorolni.

Bármennyi önkénykedést is kövessen el még azonban, ő nem tekinthető hibásnak, hanem csak azon testület, mely férfiatlan, botrányos engedékenységgel őt évek óta arra bátorítja: a delegáció. —

Arad, jul. 7.

(Ö) Az „Arader Tageblatt“ 6-ik számában kiugrott a nyúl a bokorból; a liberális köpenybe burkolt darva frasisokból megtanultuk ismerni ugyanazon lap Nro. 3-jában megjelent névtelen ciklikirójának journalistikai modorát.

A t. ciklikiró úgy tesz, mint Bodóné, mikor a bor árát kéri, és azért ezenek kijelentjük, hogy mindaddig, míg azon névtelen ciklikiró az „Alföld“ 152-ik számában feltett kérdéseinkre nem felel, őt a tények szándékos elferditőjének tekintjük.

Pest, július 6.

A közjegyzői rendtartás tárgyában összehívott enquete ma folytatott ülésében részletesen kimerítette a közjegyzőség incompatibilitását, melyre nézve a bizottság a legszigorubb külföldi törvények szemmel tartásával határozott. Ami a közjegyzők számát és székhelyeit illeti, erre nézve azon megszorítás tételét az igazságügyminiszter felhatalmazásában, hogy erre nézve a jegyzői kamarák véleményét kikérje.

Azon kivételt, melynél fogva a Budapesten létező királyi közjegyzők illetősége nemcsak Pestre, hanem a budai törvényszék területére is kiterjedne, a bizottság eljettette.

A közjegyzői képesítvényre vonatkozó szakaszt a bizottság a következő formulázásban fogadta el:

„Közjegyző csak az lehet, aki magyar honpolgár, életkora 26-ik évét meghaladta, feddhetlen jellemű, csönd vagy gondnokság alatt nem áll, az ország hivatalos nyelvén járta, végre az ügyvédi vagy gyakorlati bírói vizsgát sikerrel letette és a vizsga letételét megelőző vagy követő két évi közjegyzői gyakorlatot kimutat.“

Gróf Szapáry Gyula, a közlekedésiügyi miniszterium államtitkára, benyújtá lemondását.

Meghívás

am. orvosok és természetvizsgálók XV. nagygyűlésére.

A magyar orvosok és természetvizsgálók minden évben az ország különböző részein tartatni szokott nagygyűlései tagadatlatlanul kiváló mozzanatot képeznek hazánk társadalmi életében. Felrázzák ezek minden évben és így mindinkább maradó hatással legalább egy időre a közszellemet, mely nálunk még ma a tudományos téren nagyobb mérvű életjelt alig ad magáról.

Mi még azon ponton állunk, hogy a tudományt népszerűvé kell tennünk a nemzet nagy zöme előtt, melynek körében hiába keresnők azon messzebb kiható érdekeltiséget, mely a tudománynak a társadalmi élet minden rétegébe áthatását eszközi, ez pedig a művelődés nem muló meghonosulásának életfeltétele.

Ha a hasonló nagygyűlések más, előrehaladottabb államokban is élénk pártolásra találnak, annál több értelme van annak, hogy azokat mi is mentől erősebben folkaroljuk.

Aradváros, mely a XV-dik nagygyűlés megtartása helyéül választott, örömmel ragadja meg az alkalmat kimutatni, mily erélyvel kész mindenre, hogy e nagygyűlés, mely a legéletrevalóbb tudományoknak utat törni van hivatva, rendeltetése céljait mentől teljesebb mérvben elérhesse.

A város és megye részéről a nagygyűlés megtartására szükséges előkészületek megtevése végett kiküldött bizottságok telhetőleg intézkedtek, hogy a nagygyűlésre érkezendett vendégek, kiket Aradváros tisztá magyar vendégszeretettel a legszívesebben fogad, feltalálják mind azt, a mire ez alkalommal jogosult igényt tarthatnak.

Jelen meghívásunkban következőket ajánljuk a nagy közönség figyelmébe:

1) Az alapszabályok értelmében e nagygyűlésre meghívott tag gyanánt tekintetik az egyetemes orvosi és gyógyszerész kar; valamint tagjai lehetnek, mind azok, kik állásuk, vagy hivataluknál fogva a természettudományok valamelyik ágával, továbbá a régészettel, gazdászattal, vagy műiparral tudományosan foglalkoznak, vagy azoknak őszinte kedvelői. A közületekben a nők is mindenkor szívesen láttatnak.

2) Ezen nagygyűlésre a beiratást 1871. évi augusztus 25., 26., és 27-én, az aradvárosi polgárnagyi hivatal egyik termében külön bizottság eszközözi, délelőtt 9—12, és délután 3—8 óráig. Az elküldött tagok a nagygyűlés egész tartama alatt felvétetnek.

A beiratt tag felvételi jegyet kap, melylyel joga van a köz- és szaküléseken, a kirándulásokban, közünnepélyekben résztvenni s a kiállításokat látogatni.

A beiratás alkalmával a szállási utalvány, a fiu-meai nagygyűlés évkönyve, Arad megye és város monografiája, ugyszintén e nagygyűlés emlékére veretendő érem fog minden beirt tagnak kézbesítettü.

Ezen kívül a beiratt tag a gyűlés ideje alatt kiosztandó munkákat és a hivatalos „Napi közlőny“-t minden díj nélkül fogja kapni.

3) A tagok lehetőleg jutányos szállításáról az ügyvivőség gondoskodik. A kellő lépések már eddig is megtétettek, hogy a tagok nemcsak az ország különböző részeiből, hanem a Magyarországi birodalom egész területéről féláron utazhasanak Aradra.

4) Hogy azonban a nagygyűlés tagjai az említett utazási kedvezményekben részesülhessenek, szükséges, hogy magukat ideje-korán igazolási jeggyel lássák el. E tekintetben a résztvenni kívánók f. é. augusztus 15-ig Darányi János, aradvárosi főorvoshoz, a nagygyűlés egyik titkárához (lakása Arad, főter 11-ik szám) vagy Sztupa György, gyógyszerész urhoz, a nagygyűlés pénztárnokához (Pest, szenatéri gyógytár) méltóztassanak fordulni, kik is a hozzájuk intézett bérmintes levelekre, melyekben az illető a felvételi 6 forintnyi díjt, továbbá nevének, állásának, lakhelyének pontos feljegyzését mellékli, az igazolási jegyet postán azonnal megküldik.

5) A tagok elszállásolása és ellátása iránt a nagygyűlés színhelyén, Aradvárosban, vendégszereteti intézkedések törtétek.

6) A nagygyűlés programja következő: Augusztus 25., 26. és 27-én beiratás.

„ 27-én este 7 ó. ismerkedési estély,
„ 28-án d. e. 9 ó. megnyitó közülés,
„ 29. és 30-án szakülések,
„ 31-én kirándulás Radna, Lippa- és Világosra.

Szept. 1-én szakülések,
„ 2-án bezáró közülés,
„ 3-án kirándulás Piski, Petrozsény, Hát-szeg, Vajda-Hunyad, Déva vidékére.

7) Az alapszabályok szerint megállapított szakosztályok következők:

a) orvos-sebészeti élet- és bonczatani, államgyógyászati és társadalmi osztálylyal,
b) füvész és állattani,
c) ásvány-, föld- és vegytani,
d) természetzeti és régészeti,
e) gazdászati, állatgyógyászat és műipari, mely osztályokat a tagok számához és minőségéhez képest összekapcsolni, vagy elkülönözni lehet.

8) A szakosztályok helyét és idejét a „Napi Közlőny“ jelölné ki. Előadásokat bármely műveltyenvel tarthatni.

A nagygyűlés alldírott ügyvivői és a rendező bizottság minden lehetől őt fognak követni, hogy a nagygyűlés minél tanulmányosabb és élvezetesebb legyen, miért is szabad legyen remélnünk, hogy az ezeidi nagygyűlés minden tekintetben becsülettel állhatand meg a mult években tartottakkal egy sorban.

Kelt Aradon, 1871. júniushó 30-án.

A magyar orvosok és természetvizsgálók XV. nagygyűlésének ügyvivői:

Darányi János s. k., Atzél Péter, titkár, alelnök,
Oláh Gyula, Poor Imre s. k., titkár, alelnök.

Arad, július hó 7.

A párisi pótválasztások eredményét, mint az alább adott összeállításból kitűnik a legkisebb részletekig ismerjük. A reactionarius jelöltek elbuktak, a győzteseké lettek névsora a különböző foglalkozási ágak coriphaeusainak tarka vegyületét képezi, kik azonban mindenidőben általános tiszteltben részesültek. Ez utóbbiak közül azokról, kik a külföld előtt még eddig nem voltak eléggé ismeretesek, a következőket emelhetjük ki: A n d r é Alfréd bankár, az „André, Mercuad et Comp.“ nagy bankháznak képviselője, neve mindig összeköttetésben állt, a becsületes és szolid kereskedelmi vállalatokkal: sokat járult a két milliárdnyi kölcsön sikeréhez, és a 9-ik kerület segéd-maireje. Páris capitulatióját nem írta alá. — Denormandie, a 8-ik kerület maire-segége, a capitulatió szintén nem írta alá. — Dits Monin, nagy-gyáros. — La b o u l a y e Ede, publicista és nagy-érdemű tanár, Lenjamin Constant commentatora és életírója; a francziák közül ő ismeri legjobban az amerikai viszonyokat, a „Páris en Amérique“ szelleműs könyv szerzője. — L o u v e t, a kereskedelmi-törvényszék elnöke, megválasztására a kereskedelmi körök erősen működtek. — M o r e a u Ferdinand, a párisi váltóügynökök syndikusa, Párisban nagy tiszteltben áll. — P e r n o l e t, a párisi maire-ek egyik legjelesebbje; kitűnő közigazgatási hivatalnok; a lázadásnak ellent állt. — D e P l o e u c, mint a bank alkalmányzója, többet tett, mint bárki más ezen nagy pénzügyintézetnek a leges és kipusztítástól való megmentésére; s ezzel igen nagy szolgálatot tett az országnak. — E d m o n d e P r e s s e n s é, protestans lelkész, kétségbevonhatlan becsületes-ségű és nagy írói és szónoklati tehetséggel bíró férfiú. Már 1848-ban tagja volt a constituantnak. — W o l o w s k i, már kétszer volt népképviselő, jelenleg tanár a műipari conservatoriumnál. Nagy tehetségű nemzetgazdászati író, s több nagyobb pénzügyintézet administratora.

A párisi választások eredménye a következők: Megválasztattak Wolowski 122,000 szavazattal, André 110 ezer, Pernolet 109 ezer, Louvet 104 ezer, Ditz-Monin 100 ezer, Pressensé 98 ezer, Morin 97 ezer, Denormandie 96 ezer, Corbon 95 ezer, Gambetta 94 ezer, Ploeu 93 ezer, Cisse 91 ezer, Kestner 90 ezer, Krautz 90 ezer, Laboulaye 89 ezer, Lefebvre 85 ezer, Sebort 81 ezer, Pichat 81 ezer, Drouin 80 ezer, Moreau 78 ezer, Breslay 78 ezer, szavazattal. Ezek után a legtöbb szavazatot a következő jelöltekre esett: Bonvallet (76 ezer), Flavigny (74 ezer), Pierrard (73 ezer), Haussonville (71 ezer), Freppel püspök (69 ezer). — E szerint atalanvéne a Thiers által képviselt mérsékelt republicanismus hívei győztek. A nyolcz, legfőbb szavazatot kapott jelölt: Wolowski tanár, André bankár, Pernolet gyárnok, Louvet kereskedő, Ditz-Monin gyárnok, Pressensé lelkész, Moringyárnok, Denormandie ügyvéd, egy a párisi lapok uniójának, mint a köztársasági unio névsorán ki volt tűzve. Gambetta, Corbon, egy régi népmember, Kestner, Lefebvre, Pichat republikánus pártiak; Ploeu, a bank aligazgatója, Cisse tábornok, Laboulaye tanár, Sebort jegyző, Drouin kereskedő, Moreau börze-ember, a tizen-nyolcz lap névsorának jelöltjei. Ellenben az orleanista-clericalis párt Freppel püspök, valamint Haussonville gróf és Flavigny megbukása által érzékeny vereséget szenvedett. Freppel püspök megbukása a pártra nézve annál kellemetlenebb lehet, miután ugyanazon coalitio által ajánlott szabadelvű ref. lelkész, Pressensé, 98 ezer szavazattal lön megválasztva. A párisi választások eredménye minden esetre jelentékeny hatással lesz a nemzetgyűlés és a főváros lakossága közt fennálló feszültség megszüntetésére.

A mi a departementokot illeti, bár a választások teljes eredményei még nincsenek kimutatva, annyi bizonyos, hogy a legitimista és a bonapartista elem alig vívott ki valami említésre méltó sikert, és az orleanisták is csak itt-ott vergődtek zöld ágra. Határozott előnyt csak a mérsékelt köztársaságiak és a republikánusok vívtak ki.

A nemzetgyűlésbe történt választások után nemcsak a községi főtanácsok megválasztása fog következni, melyek szintén igen nagy fontosságúak, mert ezeknek is politikai jellegük leund, s ezen kívül az egész ország-ra ki fognak terjedni. Már ugy volt a szó, hogy e választások e hó 16. vagy 23-dikán fognak megtörténni; tekintettel azonban arra, hogy a nemzetgyűlésen a departement-ok administratiójának kérdése kerülend legközelebb szőnyegre, hihetőleg későbbre halasztatnak el.

A versaillesi haditörvényszék 8-dikán kezd meg üléseit. A vádlottak első sorába Assy, Rossel, Billioray, Regere és Verdere tartoznak. — Rochefort a második sorban van; vádolatik a polgároknak egymás elleni gyűlölet, polgárháború és rablásra izgatásával, hamis hírek és

sürgönyök közzététele, valamint a gyilkolásban való bűnrészességgel, mintán a kezések elfogatását és kivégeztetését sürgeté.

Gambetta.

Párisból írják: Gambetta néhány nap óta rendkívüli óvatíók tárgya lett. A választási mozgalmaknak is ő képezte központját. Jun. 30-án két barátjával az elyséi mezőn sétálván, a legnagyobb lelkesedéssel találkozott személye irányában, mely alkalommal különösen a nők tüntették ki magukat.

Ugyancsak Gambettáról ezeket írja Thiersnek egy közlönye: „Gambettát lehet gyűlölni, tőle félni vagy ellene küzdeni; az ember nem mehet el mellette közönyösen. Ő valami és mindig valami lesz. Ő a nemzeti életnek factora, erő és hatalom, mely e perczen talán veszély és fenyegetés lehet. Az oroszánnak egy udvaroncokból álló camarillája van, akik sakálók; a proconsulnak megvannak a maga praefectjei és biztosai. Az oroszán Gambetta a macska simulékonyságával bír. Bordeauxban tartott beszéde e tekintetben műremek. Az oroszán enyfelécskben tör ki, behuzza karmait és ordítással melodiussá változik. Hangja vonz és magával ragad. Mily szép beszédében a részlet a parasztot felett!

A barát, az apostol a naptól égetett vagy hófedte földeken jár, a munkásnak kezét nyújtva, végső reményeket szórva, termékenyítő szabadságot, boldogabb napokat és gondtalan éjeket hirdetve. De ezen szó junker, villámként megy ki szájából. Nem junkerekkel fogunk alkotni egy paraszt-parlamentet, — kiált fel Gambetta — hanem tanult, felvilágosodott és szabad paraszttal.

Gambetta — folytatja a lap — hosszú, álmatlan éjeket virasztott át, borzasztó napokat élt keresztül a hazának elvesztet lelkét kezével keresve, de nem találva. A halál-borzadály járta át lényét, midőn Franciaország üterét organisatio, fegyelem és áldozatkészség nélkül kihalni látta. Adja isten, hogy e fájdalmas fejét és szívét felvilágosították legyen! De mi már látjuk a vihart közeledni, a politikai és socialis forradalmat látjuk Gambetta kitöréseiben a junkerek és hazaárulók ellen, kik a köztársaság jogi érvényét fenyegetni akarják.

Félelmes bálmatában így kiált fel a royalista lap: Nem különös? A beszéd, melyet a császársg hozott létre, Bordeauxból érkezett hozzánk és Bordeaux helyeselte, Gambetta a radikalis köztársaság egész programját adta elő Bordeauxban, és Bordeaux öt lelkesen megtapsolta.

Gambetta népszerűsége, hatalma mindamellett csak abban áll, hogy a közvélemény őt a hazafiság azon magaslatára emelte, melyen Thiers áll.

A porosz lapok újabb fenyegetéseivel szemben a francia sajtó azt feleli, hogy Francia- és Németország szakadatlanul hadilábon állanak, míg Strassburg és Metz nem lesz ismét francia. E gondolat tapasztalható Gambetta beszédében és d'Houssville gróf levelében is. A megtorlás és annak előkészületei képezik a célt, mely után Franciaország minden szelleme és ereje törekszik. Thiersnek ideái és reményei megegyeznek a Gambetta-féle program azon részével, mely a megtorlásra irányzott nemzeti nevelésre vonatkozik.

Viktor Emmánuel bevonulása Rómába.

Bármennyire iparkodott is Viktor Emmánuel Rómába bevonulásától minden ünneplésséget elhárítani, bár sürgöny útján hivta föl a római hatóságot, hogy „az elfogatására szánt pénzt jótékony czélokra fordítsa” — mitsem használt: a ró-

mai nép a király Rómába érkezésében Itália első királyának bevonulását annak fővárosába akarta látni, és valóban ezen bevonulás történeti nevezetességi is, s dacára a nagy fénynek, mit a király kísérete kifejtett — valódi népünneppel jellegével bírt. Az ablakokból — írják a „Pressé”-nek — háromszintű zászlók lengtek s virágbokrékák özö- n hult. Olaszország minden városából érkeztek küldöttségek s a társadalom minden osztályához, a lakosság minden rétegéhez tartozók tömegesen özlönlék el az utcákat, hol a király átvonulandó volt.

Rómában néhány nap óta egyszerű épületek emelkedtek, melyekben bámulunk kell az olaszoknak az ephemer épületek emelésében kifejtett ügyességét és izlését. A Piazza del Popolo nagy amphitéatrummá volt alakítva. A kapu előtt három emeletes tribün volt emelve a király, Humbert herceg s ezek törzskara részére. Jöbbről és balról voltak a miniszterium és a diplomácia állványai; utóbbiak közül csak Choizeul gróf hiányzott, amennyiben néhány nap előtt kezdte meg nyári szabadságidejét. A piacon körben magas állványok voltak emelve s egész szinkört képeztek, melyeknek közepén a nagy Sesostis szép obeliskje állt.

Tizenegyet nagy festmény, mely a legnevezetesebb mozzanatokot ábrázolja az ifjú királyság utóbbi 20 évéből, volt az állványok mögött fölállítva s mindegyik fölött Itália szerencse-csillaga volt látható.

A bevonulásról magáról főemlített lap levelezője a következőket írja: Már tíz órákor reggel megjelentek a különféle testületek s az örök város politikai klubjai zászlóikkal a Piazza Colonnán, honnét a vasúti állomásra vonultak. A vasútállomás előtt iszonyu szorongás volt s a váró-termek is, hová természetesen nem mindenki nyert bebo- csájtatást, oly zsúfoltság teltek meg — a hercegek, miniszterek, senatorok, képviselők s Olaszország minden városából oda sietett nevezetességekkel, oly szorosan seregelték Humbert herceget körül, hogy mozdulni vagy látni édes-keveset lehetett.

Fél egy órákor megszólt a capitolium nagy harangja, mely eddig csak valamely pápa halálát hirdette, megdördültek az angyalvár ágyui, megszerkettettek a vatikán ablakait, hol a pápát körül- vették hívei s hol élénken tanácskozott a bibor- nokok plénuma, tanácsolván a pápának az örök város odahagyását. A pápa azonban — legalább még eddig nem hajtott tanácsukra.

Az angyalvár ágyuinak megdördülése után a vasútállomástól megindult a király kocsija s végig haladt az utcákon a tömeg ezerszeres éljen kiáltása közt. Az angyalvár folytatja 101 lövészt és Humbert herceget a kocsához közeledik, hogy atyját — a tömeg örömriválása közt — fogadja s karjaiba zárja.

Viktor Emmánuel, ki tábornoki ruhába volt öltözve, kézzsúrolással üdvözölte Pallavicini herceget s Róma syndicust, a körülállókknak kezét nyújtott s látszólagos megindulással hallgatta végig az üdvözlő költeményt, mit egy reszkető nyolcz éves leánya szavalt el. A trombiták megharsantak, a király-induló megzendült s a király Pallavicini oldalánál s Sonnas és Castellengo tábornokokkal szemközt foglalt helyet az első két lovas udvari kocsiban, mely — lovas római nemzetőrök s egy század vasaskatonaság által kísérve, haladt végig az utcákon, hol a nemzetőrök a rendet alig tudták fenntartani.

Más négy udvari koci vitte a király katonai udvarát, míg Humbert herceget a király kocsija után lovagolt, így haladt végig a menet, melyhez a miniszterek, diplomaták, senatorok és követek beláthatlan kocsisora csatlakozott, a virágokkal s zászlókkal díszített utcákon egész a Quirinalig,

talmazták, az asszonyok kezét eltörték s míg vele minden értékesebb holmit alódadattak, az alatt egy társuk a többieket hátra fektetvén, agyonlövélssel fenyegeté, ha fejüket fölemelni merik.

Miután itt is épen úgy, mint a másik házál mindent összeszedtek s a lakókat fenyegetések közt csendre intették, újra visszamentek Náway Tamás házához, kit félig agyonverve, a földön véreben heverve hagyták, hogy azt többi pénzének előadása végett újra kinnözzák; azonban mily nagy volt ijedségük, hogy az ebédlőben, s aztán hirtelen keresztül futott szobában senkit sem találtak, mire rémítő káromkodások közt újra felkutatták az egész házat, megnézték a kertnek szárazon maradt részét, de szerencsére senkit sem találtak, mert míg ők Náway Károlynénál távol voltak, addig a halálra vert minden erejét összeszedve s a visszatéréstől való félelem által ösztönözötve, a szobának egyik a kertre nyíló ablakán kimászott s egy vízben álló orgona-bokor sűrűjébe elrejtőzött. Ez volt szerencséje, mert ha megtalálták volna a rablók, igrálm nélkül agyonverik; de ha életben marad a verés következtében okvetlen el kellett vesznie, míg így a hideg víz összerezonsolt testét megszíván, nem engedte sebeit gyulladásba vagy épen fenésedésbe menni.

Miután a rablók szorgos és hosszas keresés után sem találtak fel, hangos fenyegetések közt magukkal vivén a több mint 20,000 frtot érő rablolt holmit és pénzt, Váshárlay irányában mentek ladijkaikkal, majd később a sűrű nádasban eltűntek. A rablás után két zsandár jött arra a pusztára, kik hallván az esetet, a rablók földözése végett Makóra azonnal beüzentek, hol az akkori hatóság azonnal minden lehető intézkedést megtett, a rablók kézrekerítésére s bár számtalan egyén elfogatott, eredményre jutni nem lehetett.

Később, midőn 1857-ben Rózsa Sándor és egy „Kis bácsi” név alatt ismert híres alföldi betyár elfogattak, a vizsgálat ez irányban is megindított s míg „Kis bácsi” a rablásban részvétét bevallotta s mind büntetését Rózsa Sándort is megnevezte, addig az utóbbi folytonosan makacs tagadásánál maradt, sőt, midőn később a végtárgyalásokon „Kis bácsi”-val vigyázatlan módon szembe- sítottetett, egész szemtelenséggel még azt is megtagadta, hogy ezt az embert valaha látta volna, mire aztán „Kis bácsi” reá vonatkozó vallomását szintén visszavonta.

hol a király kétszer jelent meg az éljenző tömeg előtt az erkélyen.

A római polgármester az olasz királynak Rómába jövele alkalmából következő kiáltványt tévé közöze:

„Rómaiak!

Hazánk vágya teljesült. Olaszország egysége a havasoktól Sziciliáig bevégzett tény és Róma a Campidoglióból a fővárosi tündöklő koronával övezve ragyog.

„Az olasz uj nagyság a sajtó bölcsességéből, a testvérvárosok állhatatos akaratóból, a parlament szavazatóból és az európai művelődés haladottságából ered, de fő tényezője a király szilárd és magasztos hazafiusága.

„Intézzünk tehát hálányilatkozatot a sajtóhoz, a többi városok olaszaihoz, a parlamenthez, az elő rehaladt európai műveltséghez, de mindenekelőtt nagylelkű királyunkhoz, kinek fel volt tartva Olaszországot helyreállítani és nagygyá tenni.

„Rómaiak!

„Fogadjuk a királyt nem mérséketlen, hanem jól rendezett örömmel és mutassuk meg Európának még örömlükben is megmondolásunkat, melyet az általános szavazás alkalmával tanusítottunk; bizo- nyítsuk be, hogy Olaszország uj fővárosa képes a rendre és egyetértésre és ezen kiáltásra; Eljen Olaszország! Eljen a király!”

Campidoglio, 1871. július 1. F. Pallavicini, polgármester.”

A porosz hivatalos lapok Beust politikájáról.

Azon beszéd, melyet Beust gróf mult szombaton az osztrák delegatio előtt tartott, megnyerte a porosz felhivatalos lapok tetszését. A „Nord. A. Z.” Bismarck herceg közlönye, következő commentárral kíséri azt:

Mai bécsi levelünkben találja az olvasó azon beszéd szövegét, melylyel az osztrák bir. cancellár ur a birodalmi tanács delegatioja előtt a külpolitikai számadást tön. Ha már azon határozottan békés kilátásokat, melyeket Beust gróf a beszéd- ben nyit, általában igen örömdetéseknak kell kijelen- tennünk, ez különösen azon mondatokról áll, melyek Ausztriának a német birodalomhoz való viszonyával foglalkoznak.

Hogy a viszony barátságos, az ismeretes; hogy a cancellár egyszersmind ezen baráti viszony tartósságáról is meg lehet győződve, ez Németországban minden helyen élénk meglepéssel fog fogadtatni. De azon helyzetben is vagyunk, hogy megegyezésünket fejezhetjük ki az iránt, mit Beust gróf a multra vetett visszapillantásakor, főleg az egykori német szövetségre vonatkozólag mondott s mi részünkről különös elégtételt találunk abban, hogy a bir. cancellár urnak ezen felfogása abban megegyezik, mit a tárgyról különböző alkal- makkor kimondottunk. Beust gróf beszédében azon körülményt érinti, hogy az egykori német szövetsé- ségről azon dicsekedést szokták mondani, hogy éve- ken át fenntartotta a békét.

Ez egyidejűleg joggal emeli ki Beust gróf, hogy jó eredménye nem az egykori szövetségi alkotmányának, mint ilyennek, hanem az Ausztria és Poroszország közötti szakadatlan egyetértő együttthaladásnak volt köszönhető. Midőn a nemzeti törekvések által azon vitakérdés, ki vegye át a vezetést az egyesült Németországban, felme- rült, ezen egyetértés megszűnt; Ausztria és Porosz- ország közt rivalitás állt be, mely a két hatalom egymás mellett haladását lehetlenné tette.

Már nem is volt semmi remény, hogy ez ügy valaha tisztába jöhsen, mert azok, kiket a közhit, mint rablókát jelölt meg, az évek hosszú során nagy részben megkapták érdemlett büntetésüket s kit felakasztottak, kit pedig másképen juttattak a másvilágra.

Midőn 1869-ben a kir. biztosság a Szegeden elküvetett számos büntények nyomára jutott. Sváb Hermant és Dömötör Mihályt számos büntényeik miatt elfogatták, ezek utóljára azt is bevalótták, hogy Sváb a rablott portékát orgadójára és eladója, Dömötör pedig a rablás egyik tettese volt.

De vallomásuk folytán kiderült még az is, hogy 1853. évi jun. hóban Rózsa Sándor vezérlete alatt Pencz József volt pandur és Ambrusz Bálint szedték össze a bandát, mely a már megnevezett futo betyárokon kívül még a híres „Kis bácsi” és Kanász Mihály rablók, Dömötör Mihály, Tóth Gróf Lukács, Veszela Imre szegedi, Molnár Pál tápéi lakos és Rózsa József s Varga István pászt- torokból állott.

Június 21-én a banda tagjai Molnár Pál tápéi lakos házában nagyrészben összegyülekezvén, miután a csolnakba enni és inni valót hordottak, délelőtt 2 csolnakba ülve, a Tiszán áteveztek, nem- sokára a tápéi rétség nádasában eltűntek, hol ké- sőbb egy tisztásra akadván, ott két emberrel már egy csolnak várakozott.

Itt aztán tanyát ütöttek, s miután a halót ki- vetve, halat fogtak, azt a csolnakban paprikának készítve, lakomáztak, s terveket csináltak a vég- hez viendő rablásra.

Másnap reggel a vizen tovább folytatva utjo- kat, a megállapodás szerint délben kötöttek ki, s végbevitték a már fennebb leirt rablást.

Midőn a tanyáról eltávoztak, a rablók nem mentek Váshárlayra, hanem csak az üldözés félre- vezetésé végett távoztak azon irányban, mert midőn a tanyát már jól elhagyták, a nád őket szem elől eltakarta, más irányt vettek, s Tápé felé ha- józtak, utközben megállapodván addig, míg a kész pénzen s rablott ruhaneműeken megosztottak.

Osztozás után a rablóbanda szétoszlott, az ék- szereket s ezüst neműt pedig Ambrusz Bálint De- meter Mihály házához vitte, honnan azokat idő- közben Sváb Herman (kiről már a Schönfeld- ügyében is volt szó) ismeretes orgazdnak elado- gatták. Sváb József a neki eladott ezüstből 50 fon- tott Fleischer Móricz szegedi aranyművesnek adott el, 10 fontot Bach Moyses vett meg, 40 fontot pe-

A vitakérdés eldöntésével, mint Beust gróf világosan kifejti, a vitatárgy elesett; a vitatárgy elesetével a Poroszország és Ausztria közötti rivali- tásnak alapja is elvonatott és az eredmény már is kimutatta, hogy a barátságos egyetértés a két ha- talom közt újra létrejött. Epen e pontra figyelmeztettünk ismételve. Ausztriának Németországtól való elválása óta, midőn a csak látszólag paradox állítást mondtunk ki, hogy Ausztria és Porosz- ország elválása, melyet a prágai béke végrehajtott, a két ország közötti egyetértés helyreállításával egyenlő. Az eredmény e nézet helyességét meg- erősíté s Beust gróf beszédében is bizonyítja azt.

Eddig a czik. A „Prov. Corr.” hasonló érte- lembe nyilatkozott, s több idő óta a porosz la- pokban általában sokkal kedvezőbb hangon emlé- keznek meg monarchiánkról, mint előbb. Remél- jük, hogy valóban amaz idő beálltát jelzi, midőn a két szomszéd állam a szívélyesség és közös érdek érzete által egyesítve, az európai béke fenntartá- sára kezét nyujtand egymásnak.

Kőrösbánya, jul. 4.

A „Federationne” román lap, f. évi 65. 533. sz. vezércikkében gáncoskodni akarván a „Pesti Napló” azon közleményében, mely által a f. é. ju- nius 15-dikén tartott bizottmányi gyűlések párt- eredményét hozza a közönség elé, a többek közt ezeket mondja: „Zarándmegyében kivel küzdött volna a román nemzeti párt? Azt hiszi a „P. N.”, hogy azon két magyar fiókéval, ki ott van, lehetne oly esztelen, hogy szóba is álljon stb. stb.” — A tisztelt gáncoskodó lap nagyon hamisan van in- formálva, midőn ily valótlanságot közöl, — leve- lezője vagy keveset tudt, vagy igen sokat hazudik! Mert aki csak egy kevéssé ismeri Zarándmegye in- telligentiáját (értem azokat, kik a bizottmányban az uj törvény szerint részt vehetnének, leszámítva azon sok, e megyében semmivel sem bíró csöcselő- ket s irást nem tudókat, kiket az eddig fennállót bizottmányba egy és más érdek miatt beplántáltat- tak) — nagyon jól tudja, hogy itt a román pártot a nem román párt jóval felül mulja. — Ezt bizonyítja a virilis szavazók összeírása, mely- ből kitűnik, hogy Zarándmegyében az össze- írottak száma összesen mintegy százhusz. Ezek közül tizenkilenc irást nem tudó — s így a 101 egyenből — értve ezek közt azon 20 papot is, kik csak kétszeres adóval által jutottak ide 70 nem román, s csak 30—31 román foglaltatik. Még kér- dés, a választások is a jövő bizottmányra minő eredmények lesznek, — nézzon a zarándmegyei erős román párt az „Albina” utolsó számába. Bú- tariu Nicolae bodesi román papjuk által közölt cikkére, melyben az eddig tapasztalt hű és lelkiis- meretes hivataloskodásért a nemzetbeli tisztviselők ellen feljajdul! — s bizton tudott közvélemény, hogy az ide való pórnép is ily érzelmeket vall, s akkor hetvenkedjék oly nagyon, de ne kövessen oly politikát, mint aminőt Franciaország követett, ne csak Sédánig hason elméje, hanem tovább is, — lássa és tudja azt is, mi nincs ugyan a román in- telligencia kedvére, de sajnos való, hogy a nép már nyakig van a (nem) boldogságban. r. l.

Táviratok.

Bécs, jul. 5. Az amerikai követ tegnapi ebédjénél Beust gr. cancellár s majdnem vala- mennyi külhatalom képviselői megjelentek. — Beust felköszönté Grant elnököt, mint a nagy amerikai köztársaság s azon katonák főnökét, kik fegyverükkel visszaküzdék az unio hatalmát, s kiknek babérjai csakhamar olajágakká váltak. Az amerikai követ némileg utalva a minapi was- hingtoni szerződésre azore nyenyét fejezé ki, hogy

dig, úgy az összes ékszereket Bach Moyses kö- vetítésé folytán Pollák Adolf szegedi aranyműves vett meg.

Meg kell még említenünk, hogy az elrablott pénz közt volt egy darab 1000 forintos bankó is, melyet Ambrusz Bálint a szegedi várban nem régi- ben elhalt, s a hírlapokban is sokat emlegetett Ba- logh Mihály aktori halásznak adott át felváltás végett, kivel egyuttal az ékszerek egy része is el- rejtetett.

Balogh Mihály végre a rablók többszöri sür- getésére felváltván (előbb a felváltásért járó 100 forintot lefogván) a pénzt neje által átadatta De- meter Mihálynak.

Ez a tényállás, melyet most a tszék tárgyal. Ezen büntügy azonban a mai tszékén nem érdemlegesen, hanem csak annyiban tárgyalott, amennyiben az itt megállapított eljárás szerint a kisebb beszámítasu egyének ügye, szóbelileg lett elintézve.

Ilyen például Fleischer Móricz, Balogh Mihály- né, Policzer Adolf, Schvab Herman, Suzi Simon stbbeké.

A tszék Szilassy elnöklete alatt összeülvén, miután előbb egy Fleischer Móricz elleni fegyelmi ügyben, hogy ő társait tagadásra csábította, vég- zést hozott; a hallgatóság beeresztetett, Tóth Móricz t. ügyész előadja a tényálladékat, felova- tatván a vallomások, abban Fleischer Móricz ma- kacs tagadása, Balogh Mihály időközben elhunyt egyén töredelmessége s Policzer határozatlan va- lomása különösen feltűntek. Ezekből kitűnt, hogy a szegedi várban elhalt Balogh Mihály bűnösségét önmaga beismerte. Az iratok felolvasása után vád- löügyész a vádat formulázván, Balogh Mihályt 2 évi fogságra s kárterítésre kéri ítéltetni s Poli- czert bizonyítékok elégtelensége mellett felme- lengetni. A többieknek pedig, miután egyéb tények- ben is vannak vádolva, bűnösségét kimondani kéri.

Ezekután Nagy Sándor, Lázár és Okruczky védő ügyvédek, részint a vizsgálati fogságra hi- vatkozva, kéri feleiket egyserfent felmentetni, mire a bíróság visszavonult, majd nem sokára vizs- zatérvén, az ítéletet kimondá. E szerint Balogh Mihályt 1 évi egyszerű fogságra s kárterítésre ítéltetett. Policzer és Fleischer bizonyítékok elégtelenségből felmentettek. — Schwábnak pedig bűnössége kimondott.

Baloghné és Flaisher felebbezést jelentett be,

minden további háborút sikerülend választott bíróságok által elhárítani. — Válaszában Beust gr. kétkedését fejezte ki az iránt, hogy a jegyzőkönyvek előléteségek volna az emberi hajlamokat ellensúlyozni s ezt történelmi adatokkal erősíti. A gyakorlati tapasztalásból kellene arra nézve politikánkat meríteni, hogy a közvetítés által elkerüljük a háborút, de eddigelé közvetítést alig tűrték s a választott bíróságokat visszautasították. Végül Beust poharat emelt Amerika jó viszonyára valamennyi Európai állammal.

P á r i s, j u l. 5. A választás eredménye következtében a Thierst pártoló többség 100 taggal növekedett, Csak 10 radikális és ugyanannyi conservatív választatott. Azt hiszik, hogy úgy a kormány, mint a nemzetgyűlés a szünetek után Párisba-visszatér.

B é c s, j u l. 6. A munkavezetők tegnapi szeptemberében Scheu András az esküdtsek által vétkeknél találtatott s négy havi fogság és 200 frt pénzbírságra ítéltetett.

B é c s, j u l. 6. A „Morgenpost“ jelentése szerint a reichsrathot szombaton fogják elnapolni.

M ü n c h e n, j u l. 5. A müncheni egyetem hittani karának infallibilista tanárai Döllinger és Friedrich ellenében a következő nyilatkozatot adták ki: Mi szorosan ragaszkodunk a katolika tekintélyi elvhez s ezzel a vatikáni zsinat és határozatai tekintélyének megtagadása meg nem egyeztethető. Ha felteszszük az összes püspöki kar tévedhetését, akkor meg kellene tagadnunk minden eddigi zsinat és határozatainak egyetemes jellegét és el kellene törölnünk a csalhatlan egyház dogmáját a katolicizmus elvével együtt. A csalhatatlansági dogma a pápa számára nem arrogál isteni jogot. A vatikán elleni izgatás nem fentartó, hanem rontó természetű.

B é c s, j u l. 6. Az osztrák delegáció pénzügyi bizottsága elfogadta a pótlózársra nézve leszállított tételt s elfogadta a helyettesítési alapnak a közös pénzügyminiszterhez leendő átadására vonatkozó, valamint az ezredesek és alezredesek fizetésének felemelésére vonatkozó határozati javaslatokat, de megtagadta a határőrvidéki csapatok szükségletét s végül elfogadta Giskra abbeli határozati javaslatát, hogy a szárazföldi hadsereg békeköltségvetése valahára szabályszerűleg megállapíttassék.

Legujabb.

P á r i s, j u l. 6. A mai hivatalos lap mérsékletet és türelmet ajánl a megszállás fájdalmainak elviselésére. Jelenti továbbá, hogy a német parancsnok oda utasított Moltke által, hogy jövőben semmi oly büntetést nem szabad kiróni, melyet nem a haditörvényszék mondott ki.

P á r i s, j u l. 6. A nemzetgyűlés tegnap a hírlapok biztosíték-kötelezettsége felett tanácskozt, és az 1-ső cikket elfogadtatott, mely a biztosítékot eltörölő rendeletet megszünteti.

R ó m a, j u l. 6. Az osztrák-magyar és a belga követek, valamint az orosz ügyviselő ide érkeztek és meglátogatták a külügyminisztert.

P á r i s, j u l. 5. Az „Union“ szerint Chambord gróf vasárnap incognito Párisba utazott át, és Chambord várába ment, ahol rövid ideig tartózkodni fog. Gróf Choiseul tegnap Versaillesba érkezett.

Manteuffel tábornokot holnapra Versaillesba várják, látogatóba Thiershez. — A Németországban levő összes francia foglyok otthon lesznek júl. közepéig.

A pénzügyminiszter szombaton 100 millió francot fizetett le a poroszoknak, és rövid időn újabb fizetéseket teend, hogy 1500 millióra egészítse ki az összeget és így a még megszállva lévő tartományokat megszabadítsa az idegenektől.

Berlin, j u l. 6. A „Kr. Ztg.“ Beust közelebbi beszéde alkalmából megjegyzi, hogy az a bécsi napi sajtóban határozott tetszéssel találkozott; itt sem lehet más-ként az eset. Beust részéről a szomszédi barátságos politika meleg érzete és a nagylelkű ausztriai császár által előzetesen tett nyilatkozattal való egyértelműség nem tévesztendik el itt jövőre benyomást gyakorolni.

Valóban az itteni napilapok mindenképpen elégedés kifejezésével találkozunk az iránt, hogy ezen legujabb nyilvánítás által az Ausztria és Németország közti szívélyes viszonyok feljői bizonyosság ujjal megerősített.

Ujdonságok.

* (Beküldetett.) Nem tartozom azok közé, kik az okos és mérsékelt ellenzéket kárhozták, de azok közé sem, kik minden áron ellenzékességet kívánnak, akár legyen reá ok, akár nem. Ezen elvből kiindulva, nem tudom minek nevezem az „Arader Tageblatt“ 6-ik számában „Unser Uferbauten“ cím alatt megjelent cikk tartalmának indokolását; midőn annak írója... ss. oly körülményeket említ fel, melyek valótlanok; mert azon állítás, hogy az osztrák kormány az inséges esztendőben a város körül egy töltést építtetett az állam költségén és ezen töltés államtöltés volna ép oly valótlan, minthogy azon töltés milliókba került volna. Mindenki tudja, hogy az 1863-ik évben a város az inséges alaplól kölcsönt kért és az 1863—1864. téli időben a város megvédésére azon töltést építtette, mely azóta már több ízben a várost az árviztől megmentette. Ezen töl-

tés azóta folyton javított és legujabban is part-erősítésre és gátakra ismét tetemes összegek szavaztattak meg a képviselő testület által, mind pedig a szükséges kömennyiség nagy része már kiis hordott. Az 1863. s 1864. évben részint megemelt, részint újjon épült töltés költsége az 1863. számadasi fői könyv XXII. rovatának 2445. pénzár kiadás napló tétele szerint tészen összesen 14281 frt 61 krt. Ezen kiadás fedeztetett. A magyar földhitelintézetnél inséges czélokra felvett 17000 frt kölcsönből, melynek utolsó törlesztési részlete 1868. év december hó 10-én teljesen lefiztetett. Ezek azon hangoztatott milliók. — Hogy azon külvárosok tetemes részei, melyek a Maros mellett elterjednek, néhány nappal ezelőtt az árviz által előntettek, szintén valótlán állítás, mert ezt a sok esőszé okozta, nem pedig a Maros magassága, mely a városra nézve csak 14 lábnyi magassággal kezd veszélyessé válni, míg a lefolyt napokban a vizállás, miként az „Arader Tageblatt“ban is említve volt csak 8 és fél láb magas volt, a víz tehát nem a Marosból eredhetett. — Annnyiban azonban volt rá befolyás, mert a szilipek bezárattak, és az esőviz a városból ki nem folyhatott. Ennyit a ferde és valótlán állítások helyreigazítására. X. Y. Z.

* V a s u t i s z e r e n c s é t l e n s é g. Az első erdélyi vasutvonal Zám és Illye közt fekvő hidja tegnapelőtt éjjel egy felhőszakadás következtében kővek és görgetegekkel annyira behordott, hogy egy tehervonat 4 kocsi-val, mely azon időben arra haladt a járhatlanokká vált sinekből kisiklott. A kocsi szétzúzódtak, s egy vonatkísérő nehezebb, egy másik könnyebb sérülést szenvedett. — A vasutvonal érszének járhatóvá tévése 18 óráig vett igénybe; minek következtében a tegnapi utazók e helyen kénytelenítették más vonatra szállni, hogy utjukat folytathassák.

* M i u t á n a v á s á r k ü s z ö b ö n áll, igen természetes, hogy az eső el nem maradhat. Tegnapelőtt éjjel folyton, tegnap pedig több ízben ömlött reánk azon égi áldásból, melynek ösödök óta leginkább némely kocsmárosok szokták használni venni. A mi jeles megyei utainkon ismét számos kislódolt és tört kocsi fogja legujabb időjárásunkat commentálni.

* A m a g y a r h i r l a p i r ó k n y u g d i j i n t é z e t e tárgyában tegnapelőtt Pesten a Jókai Mór által az Athenaeum gyűléstermében összehívott értekezletre a hírlapirodalom képviselői pártkülönbőség nélkül nagyszámmal jelent meg. Közkívánatra Jókai Mór foglalta el az előnökséget, jegyzővé az ügy megindítása körül érdemeket szerzett Törs Kálmán választatott. Előnk azon örvendtes jelentést lepte meg az értekezletet, hogy a tervezett egyestre időközben még a következő nevezetes adamányok folytak be: Falk Miksa 1000 forint, Ács Károly 200 forint, Papp Miklós 200 forint, Csukássy József 100 frt., Áldor Imre 100 frt és 25 frt évenként. A gyűlekezet az adamányokat elfeléssel fogadta. Ezután az egylet eszméje több oldalról megvitattatott és hosszas eszmecseré után Tóth Kálmán következő indítvány fogadtatott: „A hírlap írók értekezlete az alapítandó hírlapírói nyugdíjintézet ügyében megindult mozgalmat fontosnak tartja, s erre nézve 10 tagból álló bizottságot küld ki, mely az értekezleten fenforgott eszmék alapján véleményes jelentést a hírlapírói értekezlet elé fogja terjeszteni.“ Ezen indítvány később oda módosítottatott, hogy a kiküldendő bizottság 13 tagból álljon. A megválasztott bizottsági tagok következők: Jókai Mór, Gyulai Pál, Urváry Lajos, Helfy Ignác, id. Ábrányi Kornél, Hegedűs Sándor, Tóth Kálmán, Vadnai Károly, Törs Kálmán, Vértessy Arnold, Hecksch, Rákosi Jenő, Lőw Tibiás. Erre az értekezlet 1 1/2 óra körül eloszlott.

* F e l h ő s z a k a d á s, á r v i z, h e g y o m l á s a s o k e s ő k ö v e t k e z t é b e n. Junius 28-án Dobokamegyében az Almás vize a felhőszakadás folytán annyira kiáradt, hogy mindent elrombolt, ami utjába akadt. Hidalmás községe szenvedte a legnagyobb csapást, hol a pusztító elem leirhatatlan nyomort okozott. A kár meghaladja a 100,000 forintot és számtalan család maradt lakás s élelem nélkül. A főispán most adakozásokra hívja föl az emberbarátokat. — Temesvárról írják: Az újvári, ó-teleki mezők, rétek mind vízben usznak s egész beláthatlan tengerre alakultak. A közlekedés teljesen megszakadt, mert az ár már most is nagyobb, mint a télen volt. A két első falu közt ölnyi magas gát épült, melynek tetejével egy arányban áll a víz. A szent-andrási legelőn a hirtelen ár következtében 500 birka s egész szarvasmarha csorda elfúlt. — Oravicáról írják: A múlt évi augusztus hó óta tartó folytonos esőzések a hegyhátakat annyira megáztatták, hogy már hosszabb idő óta tartottak hegymúlások. Már junius 29-én szakadoztak le kisbék dombok az ottani hegyekből, de a 29—30-diki roppant esőzések után ez utóbbi napon a déli oldalról roppant hegymúlás történt, 2 házat, melyek közül egyik egy emeletes volt, egészen elborított annyira, hogy azt azután ki kelle ásní, ezen kívül 9 más házat részben lerombolt. De ezeken kívül még sok ház van, melyeket a hegyrepedések hasonló sorssal fenyegetnek. Ez még nem mind. A hegyi patakok medréből leömlő víztömegek is sok kárt tettek az alacsonyabb fekvésű városnegyedben, melynek számos házat megrongálták. Oravica egész környéke már viz alatt áll, a jassenovai vasuti hidat a Körös rohanó árja egészen elrombolt.

* S z o m o r u e s e t r ő l tesznek jelentést Karádról, Somogy megyéből. Három nővér 10, 15 és 17 évesek, este hazatérve a mezei munkáról, falusi szokás szerint éjjelre a csűrben feküdtek le. De a lig alutdak egy óráig, midőn az egyik oldalról roppant döbörgéssel összeomlott, s mind a három nővért agyonütötte. A szerencsétlenül járt nővéreket általános részvét között helyezték öröknyugalomra.

* A s p o r t e g y k ü l ö n ö s n e m e. B.-Báráról írják nekünk, hogy B. D. odaváló földbirtokos Sz. F.-vel egy tavalyi lövésversen alkal-mával vesztett fogadás helyreütéséül 4000 frtba fogadott, miszerint azuttal már csak saját apostoli levén 20 mértföldet megtesz a nélküli, hogy csak meg is állana. A ki — határon ki is mérték egy terület, melyet százszor kellett volna egy huzamban

körüljárnia, hogy a 20 mértföld kikerüljön. A sa-játságos verseny számos tanu és bámuló jelenlétében, csakugyan megkezdődött m. hétfőn este és folyt egészen kedd délutáni 4 óráig, mely idő alatt az illető 13 mértföldet tett meg gyalog, minden megállás nélkül, de akkor lélekzetét veszte meg kellett állania s verbóborult arczczal félbehagyva a bolond tréfával. Rögtön orvosi segély alá kellett venni a szerencsétlent, ki azonkívül még fogadását is elvesztette. — Ilyenek ezek a nagyuri pas-siók.

* A b a b o n a t e r j e d é s e. Dacára annak, hogy a Gát községből „szent Rózá“ téboly-dába záratta a verőcezi szolgabíró, az általa terjesztett babona még mindig nem volt kiirtható a horvát népség szívéből, sőt mi több, folyton terjed. Új ünnepeket ülnek s irtják a cifraszágokat. Sztrában, távol a szent nő lakhelyétől, mely községet pedig a legnagyobbanyagi helyzetű, gyakran csaknem az éhséggel küzdő nép lakja, s fel egész Barcsig, a dráva menti horvát községekben, — az új tan annyira diadalmaskodott, hogy dacára az úgy is rendkívüli kedvezőtlen időjárásnak s a különben is szám nélküli mindenféle helyi-ünnepeknek; úgy idő óta már minden szombat délutánt is megünnepelnek; ezután pedig minden csütörtök is egészen megünnepelendő lesz; ez ünnepek, valamint mindenemű cifra ruhának elvetése is a meg-téréshez szükségesek; s majd aztán, ha a nép megtért! — így beszélnek a hívők, olyan gabona fog teremni, amely a tövétől kezdve, egész a hegyéig csupa kalászból álland; a kukoriczára pedig hét éves gyermek felmászhat anélkül, hogy meghajol-na alatta, s ez is tele lesz hatalmas csövekkel. — Tény, hogy még a gyermekek is, ujdun szüereikről minden cifraszágoktól letéptek; a nők pedig keserve-sen megtakarított filléreiken vett, eddig szokásos 8—10 frtos cifra selymekendőiket 1—2 forintért alkörsmárosnak eladták.

A m. k. i. r. k. u. r. i. a, m. i. n. t. s. e. m. m. i. t. ő. s. z. é. k. ügyforgalmáról és tevékenységéről az 1871. év I. feléből a következő kimutatást vettük: Az 1870. év II. feléről hátralékban maradt 615 ügydarab, 1871. év I. felében beérkezett 8050 ügydarab. Összesen 8665. Elintéztetett 1871. I. felében és pedig: nyilvános ülésben 6372 ügydarab, zárt ülésben 598, ülésen kívül 1069, összesen 8039, hátralékban maradt 626 vagyis körülbelül 2 heti bejövétel, ami — kivált, ha a régebbi hátralékokat nem tévesztjük szem elől — igen kedvező bizonyítékul szolgál bíránk munkakedvének s ügybuzgalmának.

* V á r a t l a n m u n k a t á r s. Egy St. Cloud-ban lakó zeneszerző a háboru alkalmával Párisba menekült. De itt nagyon furta az oldalát, hogy ő st.-cloudi házában ott hagyta egy befejezetlen zenekölteményének — melytől igen sokat vár — a partitúráját. A legelső alkalmat tehát, midőn veszély nélkül tehetette, megragadta, hogy a féltett partitúrát elhozza. Kilopodzott tehát St. Cloudba, de oh borzalom! házat lélege s abban mindent elpusztulva talált, csak a kormos falak meredtek az égbe. Ott busongott tehát, mint egy másikál Márius Chartház romjain. De egyszer csak megakadt szeme az egyik kőfalon. Abban volt az a szek-rény, melybe partitúráját rejtette volt. S íme, a kulcs is a zárbán. Odarohan, fölnyitja s csakugyan megtalálja a keresett papírcsomagot sértetlenül. Kéblére rejt kincsét s visszaroohan vele Párisba. Ott aztán leült zongorájához, hogy eljátsza szerzeményét. Mily nagy volt azonban meglepetése, mikor az általa befejezetlenül hagyott partitúrát ideglen kéz által gyönyörűen befejezve s az utolsó lap-on a következő, német nyelven írt sorokat találja: „Kedves collega! Fogadja szívesen közreműködésemet. Ha zeném megtalálná nyerni az ön tetszését, megismerkedhetik velem; lakásom a majnai Frankfurtban, a Göthe-téren van. Könneman, a 22-ik sorszred karmestere.“

Az aradmegyei takarékpénztár a takarékpénztári betételeket 6%-kal kamatoztatja, le-számítol naponta piaci és telepitett váltókat, elő-legez értékpapírokra és nyers terményekre, min-denemű állam- és értékpapírok megvétele és el-adását a pesti és bécsi börzén a legillendőbb felté-telek mellett eszközli.

Közzgazdaszat.

A magyar bortermelés érdekében.

A r a d, j u l. 6-án.

Meg kell vallanunk, az arad-videki szellemi erők, más vidékekhez hasonlítva, nagyobb tevé-kenységet fejtenek ki, mint a magyar közönségnél általában tapasztalni szoktuk. Ennek bebizonyítá-sára egy igen jó mértékünk van, egy valóságos fokmérő, s ez: a közzgazdaszati rovat. Nem a poli-tikai cikkekkel mutatja a mezei gazda érettségét, életrevalóságát, hanem egyedül, ha azon körül tud és akar írni, nézeteit, tapasztalatait tágabb körben ismertetni, amelyben működik, amelyre készült, melyet betölteni, érdemelegesen betölteni hivatva van.

És az „Álford“ közzgazdaszati rovata bizonyíté-kuul szolgál, hogy megyénk gazdaszai nem csak néznek, hanem látnak is, nemcsak élnek, de ta-pasztalnak is, és nemcsak olvasnak, hanem fel is ismerik a jót és igyekeznek is azt tovább ismerteti és életbe léptetni.

Számos közzgazdaszati, igen értelmes cikkek közül megemlítjük a mai napon „Mentsük meg bortermelőinket“ címűt, mint amely nagy szakis-meretet és sok jóakaratot tanusít; de amellett rá is mutat vidékünk legnagyobb bajára, miszerint bortermelőink veszélyeztetve vannak.

Igen, veszélyeztetve vannak, mert bármily kedvező legyen is a termés, mind mennyiség, mind minőségre nézve, haszonra való kílátás nem mutatkozik. De nem is mutatkozhatik, miután boraink-nak nincsen kivitele, dacára egyesek rendkívüli fáradozásának, s dacára magán-társulatok erélyes működésének.

Nem kell hinni, hogy a kísérlet borainkat árusítani, nem tétetett meg helyes módon, vagy

kellő mértékben; nem kell hinni, hogy boraink minősége nincsen elismerve jónak, másoknál jobb-nak; nem kell hinni, hogy a borfogyasztó külföld nem tekint sovágó szemekkel magyar czimzetes palackokra: ellenben el kell ismerni, hogy meg-vannak téve a kellő lépések, de nem hiányzik a méltányló elismerés és dícséret sem.

Bújdós hazánkfiai ama gonosz időkben meny-nyit nem követtek el a magyar borok terjeszté-sében!

S a külföldi borkereskedők hány-szor nem próbálták az olcsóbb magyar borokat a drágább, de sem színre, sem izre nem jobb, közönségesebb fran-czia vagy spanyol borok helyett, fogyasztóikkal megkedveltetni!

És amint tudjuk, sajnálatunkra mondjuk a mint é r e z z ü k, minden fáradozás hiába való volt. A magyar borok egyirányban sem tudtak kedveltségre vergődni, tehát kiviteli cikké sem válni.

Vajmi sajnos dolog ez!

De mi lehet ennek oka?

Fennemlített, igen helyesen irt cikkekben talá-lóan van megjegyezve, hogy borainkban hiányzik az é v r ö l - é v r e e g y f o r m a i z. Miért van ez így?

Nem érezzük magunkat arra hivatva, hogy itt valami újat, a dolog bibijét érintő, öntapasztalatainkból merített felfedezéseket tegyünk közre. Nem akarunk egyebet, mint a már többször és több helyt felhozott szakértelemről tanuskodó nézeteket elmondani, mint amelyeket eléggé nem lehet is-mételni.

Az angol, német és orosz borkereskedők és fogyasztók első helyen is azt állítják, miszerint jó magyar bort csak Magyarországb-an lehet élvezni.

Ha ez áll, akkor azon gyanura kell jönnünk, hogy a külföldi borkeszelők borainkat hamisítják, vagy saját rosz természetmennyüket magyarnak keresztelik el. És ez igen lehetséges dolog. Nem egy lelkiismeretlen kereskedő oly elálatkodott, hogy valamely áru nagy keresletnek örvendő s az ná-la hiányozván, hamisításhoz nyul. Hanem ez nem elég. Igen világos tanu jelek mutatkoztak oly idő-ben, midőn a külföldi kereslet valami körülmény-nél fogva a magyar borok felé fordult, hogy az ér-dekelt élalmas bortermelők, különösen a rajna vi-déki és elsassiak, a kereskedőkkel szövöztek a vég-ből, hogy boraink renomméját alávassák, s így az ő érdekeikben eshető csorbát és kárt elhárítsák. S miután védelmezőnk nem volt, és szokott idolen-tiánk örvédelemre nem kelt: fondorkodásuk s ál-nokságuk igen könnyen győzött, mondván: a ma-gyar borok élvezhetlenek, részint, mert a magyar-orzági borkereskedők nem bírnak vagy nem akar-nak jóminőségű italt szállítani, részint mert a ma-gyar borok általában egészségtelenek.

Igy ellenségeink.

D: vannak a külföldi kereskedők közt jóaka-róink is, s mindamellett nem hajlandók boraink terjesztésébe bocsátkozni. Honnét van ez?

E jóakaróink szintén a magyarországi borkereskedőket okolják.

Ugyanis ők is az állítják, hogy kereskedőink-kei solidaris üzletbe bocsátkozni nem lehet, mi-után soha vagy csak ritkán elégitik ki a kívánal-makat. Kis küldeményeket igen kltűnőket szállit-nak, nagyban ellenben rendszerint meg vannak csalva, úgy hogy minden reményt vesztettek a hoi kereskedők lelkiismeretére nézve.

Kik ennek okai? A borkeszelők, vagy közve-títők-e? A tapasztalatok, fájdalom! egyikek egy, mint a másikat terhelik gyanuval. Kereskedel-münk általában, mint mindenben, úgy a borra nézve is oly sok kívánni valót hagy fenn. Köny-nyelműség szintugy, mint lelkiismeretlenség okai borkereskedelmünk pangásának. Hisz tudjuk, hogy itthon is, ha jó bort akarunk inni, bizonyos uri asztaloknál kell azt keresnünk. Ha már az ily termelő kezéből kikerül, vége minden jósnagnak, többé rá nem ismer még a termelő sem.

Ily szomorú tényekkel szemben csodának szabad-e tartanunk, ha a német borkereskedők egy, az új császárhoz intézett petícióban kérve ké-rik a francia borok bevitelére vetett nagy vámnak leszállítását, nehogy a német borfogyasztó kö-zönség, mely az utóbbi háboru óta oly annyira szaporodott — a magyar egészségszégte-len borokra kénytelen szorulni? Csoda-e, ha oly igen hangsúlyozzák az egészségte-len szót, ha boraink ötöd-hatad kézből jönnek még csak a fogyasztó poharába, nem úgy, mint más bortermelő népeknél, kik becsület-kérdést csinálnak abból, hogy természetmennyük termelő pincejéből hacsak lehetséges, egyenesen a fogyasztó vidékre szállitassák, hogy a jó minőség és hír, valamint a termelő calculusa még ne zavartassék?

Azért a fenn tisztelettel érintett cikkek the-siseit készséggel aláírjuk, vele együtt követelvéni mindenek előtt, hogy alakítsassék egy „Országos magyar borkiviteli társulat“ melynek lelkiismeretes eljárása és buzgó igyekvése talán legyőzheti a a külföldi kereskedők ellenszenvét és rosz véleményét.

—y.

Heti piaczi jelentés.

(Arad, július 7.)

Buza: első minőségű 88 fontos 5 forint 50 krajczár, közép 86 fontos 5.40. Kétsze-res: első min. 84 fns. 5.25, közép 82 fns 4.—. Rozs: első min. 81 fns 3.50, közép — fns —. Arpa: első min. 80 fns 3.05, közép 79 fns 3.—. Zab: első min. 70 fns 2.10, közép 69 fns 2.—. Kukoricza: 84 fns 3.25 82 fns 3.30 kr.

Távirati tudósítás.

a bécsi börzéről 1871. július 7-én.

5% Metallikus	59 30	Hitelintézet	285 40
Nemzeti kölcsön	69 —	Váltó Londonra	123 40
1860. évi kölcsön 101. 90		Értst.	120 85
Bankrészevény	7 70	Arany	5 83

20 frank-darabok 9 84

A szerkesztésért felelős: Bettelheim V.

HIRDETÉSEK.

Nap- és esernyők raktára.

A „rumburgihoz” czimzett VÁSZON-RAKTÁR

ajánlja a t. cz. közönségnek mindennemű rumburgi, hollandi, creas és fonalvásznak, mindenféle asztalneműk, törülközők és asztalkendők,

LEGUJABB RUHAKELMÉK

mint barége, grenadin, lüster, dús választékban,

FEKETE ÉS SZINES SELYEM-SZÖVETEK,

kész női ruhák s egyéb öltönyök,

kabátok, paletok, köpenyek bársony, posztó, selyem és clott kelmékből minden időszakra,

por- és e-ő-köpenyek,

nyakkötők, gallérok, kézelők, fehér és színes fehérneműk, selyem-, czérna- és fildeco-harisnyákból álló dús készletét a legjutányosabb áron.

STRASSER J. GYULA.

Férfi és női ruhák raktára.

Saját gyártmányú takarók és matrácok.

Angol s francia késztyűk.

Nyári idényre

alkalmas tárgyak

OBETKO és ERNYEI

39. számú

czég alatti

üzletében

ARADON.

Szalma kalap gyári raktár.

Közönséges szalma kalapok fiuk és leányoknak 40 50 krtól, urak és hölgyeknek 60 80 kr. 1 frtig, valódi florentin 1 frt, 1 frt 20 kr. 1 frt 50 kr.

Szövet kalapok, igen könnyű viselet, fiuknak 1 frt 50. 1 frt 80., uraknak 2 frt 50. 3 frt.

Sapkák posztó és levarrott selyemből fiuknak 1 frt 20 uraknak 1 frt 50. 1 frt 70.

Kalap-minták hölgyeknek legváltozatosabb alakokban 30 40 kr.

Lábbelik dús raktára,

melyekre különösen figyelmetztük a n. é. közönséget és tartósságért kezeskedünk.

Női reggeli cipők, bőr és szövet 80. kr. 90. kr. 1 frt 70 kr. finomabbak sarokkal 2 frt 20. 2 frt 50 kr.

Magas női topánok sarokkal, brünelből fűzővel és ruganylyal 2 frt 60. 2 frt 80. 3 frt. 3 frt 25.

Bőrből hasonló arányban.

Gyermekek cipők 2 évtől 4 évig 45. 80 kr. 1 frt. 1 frt 15 kr.

Nagyobbaknak 1 frt 70. 1 frt 90. 2 frt. 2 frt 50. Különösen felemlitendők a szegzett talpú réz-orrú cipők bőrből 1 frt 90. 2 frt 20. 2 frt 50. 3 frt.

Hasonló készletűek fiuknak ruganylyal 2 frt. 2 frt 50. 3 frt.

Férfi lábbelik.

Finom legujabb szabású topánok, fél dupla talppal, zerge bőr, keztyű- vagy borjúbőrből 5 frt. 5 frt 50. 6 frt. — Diszesen kiállítva lack orral 6 frt 50. 7 frt. 8 frt.

Bécsi fénymáz, (Wichs) mely kitűnő fényén kívül a bőrt folytonos puhaságban tartja, 1 doboz 3, 5, 10 kr. 1 font 35 kr.

Kesztyűk.

Prágai glacé kesztyűk urak és hölgyeknek 75. 90 kr. 1 frt. — Szarvasbőr kesztyűk 90 kr. 1 frt. 1 frt 50. — Katonai kesztyűk 80. 90 kr. 1 frt. — Szövet-kesztyűk gyermekeknek 15. 20 kr., urak és hölgyeknek 30. 40. 50 kr.

Napernyők

pamutból 60. 80 kr. 1 frt. Selyemből 2 frt. 2 frt 50. 3 frt.

Férfi napernyők 2 frt. 2 frt 50. 3 frt.

Esőernyők pamutból 1 frt 25. 1 frt 60 kr. Alpacca 3 frt. 3 frt 50. 4 frt. Selyemből 5 frt. 6 frt 8—12 frtig.

Esőköpenyek uraknak 9, 10, 12, 14 frt.

Fehérneműek uraknak

6 finom gallér 90 kr. 1 frt 50. 1 pár kézelő 40. 50 kr. — 6 rumburgi zsebkendő 1 frt 40. 2 frt. 2 frt 50.

Ingek, színes és fehér 1 frt 20. 1 frt 50. 2 frt. 2 frt 50.

Nyakkendők és csokrok változatos alakban 20, 30, 40, 50 krtól felfelé.

Kézelő- és mell-gombok esont, gyöngyház, kagyló és tálm-aranyból 10, 20, 30 40 krtól, finom lánczok, női broche és fülbevalók, kar- és nyakékek és érmek.

Uti készletek

kézi koferek 2 frt 50. 3 frt. 4 frt. táskák szövetből 1 frt 30. 1 frt 50. táskák bőrből 2 frt 50. 3 frt. 4 frt. Necessairek, — uri plaidek szíjjal, alsó ingek gyapotból.

Toilett tárgyak.

Illatszerek és szappano, sz. pító viz és hajfestő, Rubin fogpor Dr. Máthétól 1 frt. — Kölnviz, Clementin zárdából, mely illatszer fő-, gyomor- és főfájás ellen is hatásos 1 üveg 1 frt.

Mindenkire nézve fontos

ujjonnan feltalált ablak-redők, fából szövve, igen czélszerű, valamint a napheve és por ellen, ugy a hidegség és léghezam elhárítására, egy redőfelhúzóval közönséges ablakhoz 2 frt 80. 3 frt, rendelhetők minden nagyságban és finomságban.

Parquet és viasz-vásznak asztalra, falra és bútorkokra. — Asztali kések dús választékban 6 pár 1 frt 50. 2, 3, 4 frttől felfelé. Valamint zsebkések, konyha- és kenyér-vágók angol gyárakból.

Legfinomabb borotvák, minden darabért jótállás 1 frt 50. 2 frt.

Fonott kézi-asztali- és dolgozó-kosarak, kenyérnek és pohárnak való pléh-tálczák, valamint meleg tálak alá való fa-tálczák.

Alpacca és alpaca-ezüst evő-készletek, u. m. kések, kanalak, gyertyatartók sat. ezen ércz egyedüli, melyért 10 évig jótállhatunk, hogy sem színét nem veszti, sem pedig rozsdát nem vesz. — Kávé főzők gőzerővel non plus ultra és több nevek alatt, kávéperkelők, és amerikai örlők; habverők és ugorkavágók, ezirázó kések és furók ételdiszítésekhez; czélszerű kés fennő darabja 35 kr.

Folt kivevő minden szövetből, kitűnő porcelán ragasztó, rozsdafolt kivevő fehérneműkből, egy-egy üveg 0 kr. — Féregvesztő porok és folyadékok 20, 30 kr. moly, bolha és poloskák ellen.

533-5-6

GYERMEK-JÁTÉKOK.

Czelszerű tárgyak

névnapj és alkalmi ajándékul.

Monogramm levélpapírok:

100 db. levélpapír monogrammal vagy egész női névvel 1 frt 50. 1 frt 80. 2 frt.

Rendelhetők több betűvel is angol papírra

LÁTOGATÓ JEGYEK.

100 darab látogató jegy fénypapírra 1 frt 20. 1 frt 50. — 100 darab látogató jegy bristol papírra 1 frt 60. 2 frt.

LEVÉLPECSETÉLŐ MARKOK

1000 darab veresszínű egész névvel és lakással 3 frt. 3 frt 50.

Rendelések gyorsan postán eszközöltetnek.

Árverési hirdetmény.

Gyorki közgyám részéről Sztánovics Athanasz és gyermekei elleni végrehajtási ügyében 1871. sz. a. kelt árverési végzésnél fogva a Gyorki községi 13. sz. tükben Sztánovics Athanasz és Imre nevére felvett 180 frtra becsült ház, bel- és kültelekkel álló ingatlanság a kikiáltási összegül elfogadott becscr 100%-nak letétele mellett Gyorki város házánál 1871. évi augusztus hó 10-ik napjának becsárán vagy azon felül, 1871. évi szeptember hó 11-ik napján becsárán alól is mindenkor d. e. 10 órakor következő feltételek mellett el fog adatni.

Legtöbbet igérő köteles a vételár felét a végrehajtó bíró kezéhez letenni, másik felét egy hó múlva 6% kamattal Aradmegye törvényszékénél lefizetni.

Vevő a vételár első részletének lefizetése után a megvett ingatlanságnak azonnal tetteles birtokába lép, annak tulajdonát azonban csak az egész vételár lefizetése után a tkvi átirás által nyeri meg.

A birtok átruházási illetéket egyedül vevő viseli.

Evvel egyszersmind azon jelzálogos hitelezők, kik nem ezen tkvi hatóság székén vagy annak közelében laknak, felhívattak, hogy a prts. 433. §-hoz képest itt helyben megbízottat rendeljenek, s azok nevét az eladási jelentésekbe, egyuttal mindazok, kik a lefoglalt javak iránt tulajdoni vagy más igényt érvényesíthetnek vélnék, felszólítattak, miként a prts. 466. §-a értelmében igénykereseteiket törvényszabta határidő alatt nyújtsák be.

Kelt Aradmegye tészkének 1871. évi márczius hó 22-ik napján tartott telekkönyv-ülésétől.

Aradm. tkvi hatósága.

Árverési hirdetmény.

A n.-várad volt cs. k. pénzügyészsége részéről Stoján Juon és társai elleni végrehajtási ügyében 21/1871. sz. a. kelt árverési végzésnél fogva a Mondorlak községi 209. sz. tükben Stoján Juon nevére felvett 740 frtra becsült ház és 2/3 kültelekkel, Franczen Stéfán nevén felvett 157. számú tüknyvi 530 frtra becsült ház, beltelek, 1/4 föld, néhai Kutfelán Ona mondorlaki 104. sz. tüknyvben felvett 500 frtra becsült ház, beltelek és 1/4 földből, tük. Negyeszk Gyorgye nevén az 58. sz. tüknyvben felvett 450 frtra becsült ház, beltelek s 1/4 földből, Negyeszk Mihály nevén 182. sz. tüknyvben felvett 450 frtra becsült ház, beltelek és 1/4 földből, és Osi csirán Partellie nevén a 33. sz. tüknyvben felvett 510 frtra becsült ház, beltelek és 1/4 földből álló ingatlanság a kikiáltási összegül elfogadott becscr 100%-nak letétele mellett Mondorlak községházánál 1871. évi augusztus hó 16-ik napján becsárán vagy azon felül, 1871. évi szeptember hó 16-ik napján becsárán alól is mindenkor d. e. 9 órakor következő feltételek mellett el fog adatni.

Legtöbbet igérő köteles a vételár 1/3 részét azonnal a végrehajtó bíró kezéhez lefizetni, 1/3 részét 6% kamattal az árverés napjától 3 hó múlva és 1/3 részét hat hó múlva Aradmegye törvényszékénél letenni.

Vevő a vételár első részletének lefizetése után a megvett ingatlanságnak azonnal tetteles birtokába lép, annak tulajdonát azonban csak az egész vételár lefizetése után a tkvi átirás által nyeri meg.

A birtok átruházási illetéket egyedül vevő viseli.

Evvel egyszersmind azon jelzálogos hitelezők, kik nem ezen tkvi hatóság székén vagy annak közelében laknak, felhívattak, hogy a prts. 433. §-hoz képest itt helyben megbízottat rendeljenek, s azok nevét az eladási jelentésekbe, egyuttal mindazok, kik a lefoglalt javak iránt tulajdoni vagy más igényt érvényesíthetnek vélnék, felszólítattak, miként a prts. 466. §-a értelmében igénykereseteiket törvényszabta határidő alatt nyújtsák be.

Kelt Aradmegye telekkönyvi törvényszéknek 1871. évi január hó 19-én tartott ülésétől.

Aradmegye tkvi hatósága.

424. P. 557-3-3

Árverési hirdetmény.

Közhihré tétetik, miszerint tekintetes Aradmegye polgári törvényszékének 3198/1871. szám alatt kelt végzése folytán néhai Bogaras Japort Katalin hagyatékához tartozó borosjenői 95. számú telek jegyzőkönyvben felvett s 1200 o. é frtra becsült beltelkes zsellérház árverés utáni eladása elrendeltetvén, az folyó évi július hó 31-ik napján, és szükség eseten augusztus hó 31-ik napján d. e. 10 órakor mindenkor Borosjenő mezőváros községházánál tartandó bírói árverésen becsárán felül vagy becsárán eladatni fognak.

Mely alkalomra árverezni kívánók azzal hivatnak meg, hogy az árverési feltételek a borosjenői ker. szolgabíróság helyiségében a hivatalos órákban megtekinthetők.

Borosjenőn, 1871. évi június 30-án.

Egyed Gyula, m. t. esküdt.

Legjobb szerkezetű hirneves

amerikai varrógépek

5 évi jótállás mellett

jutányosabban mint bárhol

kaphatók

Herrling Jánosnál.

Szép- és színház-utca sarkán.

556-2-3

Aradon, kiskarika-utca 19-dik sz. alatt lakó cs. kir. nyugalmazott főhadnagy Scheidlein József f. évi június 21-én egy levél-alaku papírba takart 25 frtot és egy zálogjegyet vesztett el; a becsületes megtaláló illően felkérteik ez összeget megfelelő jutalom mellett a főhadnagy lakásán átvaladni.

Hirdetmény.

A Tauczi erdőből Tauczon leszállítva van 150 öl cserhasáb fa szabad kézből eladó, az elszállítás is elvállaltatik. — Ertekezhetni a Tauczi jegyzőnél.

554-3-3